

Hlavní název: Národní listy
Datum vydání výtisku: 12.7.1904
Číslo výtisku: 191
Druh dokumentu: číslo periodika
ISSN: 1214-1240
Číslo stránky: [1] - [2]

SYSTEM
◆KRAMERIUS◆

Podmínky využití

NK ČR poskytuje přístup k digitalizovaným dokumentům pouze pro nekomerční, vědecké, studijní účely a pouze pro osobní potřeby uživatelů. Část dokumentů digitální knihovny podléhá autorským právům. Využitím digitální knihovny NK ČR a vygenerováním kopie části digitalizovaného dokumentu se uživatel zavazuje dodržovat tyto podmínky využití, které musí být součástí každé zhotovené kopie. Jakékoli další kopírování materiálu z digitální knihovny NK ČR není možné bez případného písemného svolení NK ČR.

Národní knihovna ČR
Klementinum 190
110 00 Praha 1

kramerius@nkp.cz

Na »Národní Listy«
ranní a odpolední
předplácí se
v Praze
v administraci
na měsíc 2 K — h
ve filiálkách
na měsíc 2 K 30 h
Poštou:
na měsíc 3 K 90 h
s dvojitou zásilkou:
na měsíc 3 K 80 h

NÁRODNÍ LISTY.

Odpolední vydání.

Číslo v Praze za 2 h
a na venkově za 3 h

Předplacení
a inseráty
přijímá administrace
v Mariánské ulici,
číslo 3.
Tam je též redakce
a expedice.

Wálka.

Kuropatkin vyhýbá se dosud velké bitvě.

Z Říma, 12. července. Došla zpráva z Mukdenu, že generál Kuropatkin vše možné činí, aby se vyhnul rozhodné bitvě. Celý svůj zájem věnuje dosud chránění sibiřské dráhy. Douhá, že se mu podaří shromáždit dostatečný počet vojnů v Mandžursku, aby po deštivém období mohli zahájit útočný postup.

Kronštátské loďstvo vyplulo.

Z Petrohradu, 12. července. (»Zeit.«) Dívise loďstva vyplula z Kronštatu.

Japonský postup k Port Arturu.

Z Berlína, 12. července. »Local-Anzeiger« oznamuje z Tokia: Japonské vojsko zabralo pevnost Luchichianu mezi Dalným a Port Arturem, první tu pevnost a ukotřilo 8 děl. Při tom užilo také balonů.

— Z Říma došla zpráva, že Japonci zabrali Cjuntao, kteréžto místo je klíčem k Port Arturu a že mezi touto pevností a Port Arturem je zrušiv boj. Rusové prý sami zničili »Retvizanu« a ještě jednu válečnou loď.

Proč Rusové vydali Kajpju.

Z Londýna, 11. července. Dle zpráv z Tokia, panuje v tammích dobře informovaných kruzích přesvědčení, že Rusové vydali Kajpju bez značných bojů, neboť jejich postavení od zadu se strany Dašičaa a velice bylo ohroženo. Rusové byli donuceni ustoupiti nazpět a opovnit se tu co nejchvatněji. Japonci pokusí se nyní dobýti Dašičaa a Hajčenu. Podarí-li se vzíti Japonecům Dašičao a dostane-li se Kuroki současně k Liaojanu, budou Rusové donuceni Nčuan vydati.

Z Petrohradu, 12. července. »Novoje Vremja« ohlašuje, že nebylo úmyslem ruakého vojska hájiti houževnaté Kajpju (Kajču). Dašičao je prý důležitější než Kajču a je možno, že vážné důvody donutí k tomu, aby i toto místo bylo vyklizeno.

FEUILLETON.

Ná s d ů m.

Vypravování Lojzkovo.

Bydlíme v pěkném, výstavném domě. Na venku lidé nebydlí v domech. Bydlí v chalupách a domech. Tyto jsou nízké a malé a jsou jejich. Dům, v němž bydlíme my, není sice náš, ale je za vysoký a velký. Má sklep, přízemí, čtyři patra a půdu. Od sklepa až na půdu vedou úzké sice, ale za to tím delší schody, po nichž chodím do čtvrtého poschodí, kde bydlíme.

Maminka sice nářká na tu zlořečenou výšku, ale tatínek ji konejší, připomínaje vždy, že by jí bylo hůře, kdyby měla bydlet na ulici.

Maminka pláče a říká, že by to raději viděla, aspoň prý by ušetřila trochu svých ubohých plíc. (Maminka vždy, když se rozkašle, říká: ach, mé ubohé plíce!) Tatínek ujišťuje, že k tomu jednou jistě dojde, a já se už těším na tu jundu.

Jenom jednoho je mi líto. Nebudeme mít žádného domovníka a já nebudu mít z koho si dělat legraci.

No, snad se něco najde. V nejhorším případě je tu náš malý Lojza. Opravdu? A domovníka nebude ostatně škoda. Nadával vždy o kvar-tále, až jsem to už nemohl poslouchat a já něco už přece přeslechl!

Bodejt, že tak bude nejlépe. A maminka snad přestane tolik kašlat. Tuhle mi jí bylo až líto.

Ale chtěl jsem psát o našem domě.

Japonci v Seulu.

Z Petrohradu, 11. července. »Novoje Vremja« dovídá se z Vladivostoku: Z hranice sem přibylí Korejci vypravují, že v Seulu nachází se jen 5000 mužů japonského vojska, třeba že Japonci roztrušují pověst, že tam mají 20.000 mužů. Aby tamější obyvatelstvo bylo udržováno v omylu, nechávají jeden díl vojska v noci odtáhnouti a druhého dne s jiné strany města opět přijíti, aby se zdálo, že jest to nové vojsko.

Pohřeb zahynulých z »Hatsusy« a »Jošina«.

Z Vídně, 11. července. Anetta baronka B a b o, dítka v Tokiu, líč ve svém dopise, zasláném »N. Fr. Pr.«, pohřeb zahynulých Japonců na »Hatsuse« a »Jošinu«. Mrtvolky arci nemohly být pohřbeny, ale podle starého japonského zvyku pochovány zbylé předměty po padlých, zejména pak rodinami jejich uschované vlasy, jež každému japonskému bojovníku, než odchází do války, se ustříhnou. Ceremonie pohřební konaly se v chrámu v Aoyamě, předměstí v Tokiu, či lépe řečeno před chrámem, neboť nával účastníků byl takový, že prostory chrámové naprosto nestačily. Do zvláštního stanu byli uvedeni hosté; přibuzní padlých přinesli v dlouhých skříňkách ostatky po padlých. Po obvyklých bohoslužbách za různých ceremonií uloženy skříňky na hřbitově Aoyamy do země. Na čerstvé hroby položeny kytky.

Američtí zpravodajové vracejí se domů.

Z Nového Yorku, 11. července. Značný počet amerických zpravodajů byl z bojiště od volán. Praktičtí vydavatelé amerických listů došli k poznání, že skromné zprávy, s velikými potížemi opatřované, nejsou nikterak v poměru k velikému nákladu, s jakým spojeno je vypravování válečných zpravodajů na bojišti.

Útoky na Port Artur.

Z Londýna, 12. července. Z Čifu oznamují: Evropau, který v neděli opustil Port Artur, vypravuje, že Japonci tohoto dne o 1. hodině ranní učinili útok torpédou na přístav, pokoušeje se tam vniknouti.

Již jsem řekl, že je to pěkné výstavné stavení, hezky vysoké, hladkých zdí, které jsou na třeny krásné žlutavou barvou, jež arci během času poněkud se pošpinila. Ale to vadit tím méně, čím více u nás bydlí partají. Jest jich úhrnem dvacet a osm a to: ve sklepech bydlí tři, v přízemí, v první a druhém poschodí po čtyřech, ve třetím a čtvrtém »stoku« po pěti a tři na půdě. Úhrnem tedy dvacet osm — což je dosti slušný počet.

Všechny partaje jsou povinny (jako všude) platit činzi, dělat hodné rámu, hádat se navzájem a házet na malý dvoreček nejrůznější smeti, tak že tento pomalu se zvyšuje, až jednou »vyrosté« až ke střeše.

Ale to bude trvat ještě dlouho a my se toho nedočkáme. Ze všech partají, kromě psů a koček, jichž je u nás dohromady 23, to jest slovy: dvacet tři — se mi nejlépe zamlouvá starý dědek, co bydlí na půdě.

Je to bývalý zedník a říká, že stavěl taky tu věž — tak totiž říká našemu domu.

Mluvíme někdy spolu o mnohých věcech z shledávám, že, ač je dědek, mívá zdravé názory a dobré zvyky. Obyčejně hledí někým z výkře, plívá na střechy a z úst se mu valí hustá oblaka kouře — on totiž fajčí.

Hubuje při tom vždy na krkácé a vyřídudchy a skoro bych myslil, že tím mání také našeho domácího a některé jiné bohaté pány, kteří chtějí na nás peníze.

Je to velmi divné, že ti, co mají mnoho, ještě chtějí na těch, kteří nemají nic. Zmínil jsem se o tom tomu dědkovi z půdy

Dne 7. července bylo bojováno v okolí portarturském. Rusové tvrdí, že Japonci byli zatlačeni ze svých posic. Bylo však dopraveno do Port Arturu 6000 mrtvých a 700 raněných a Rusové doznávají, že dopraven bude počet ještě větší. Konečně se oznamuje z Čifu, že 11. července bylo slyšeti od Port Arturu mezi 2. a 3. hod. odpolední těžkou dělostřelbou.

Z Londýna, 11. července. Telegram ze Šanchaje, zasláný »Daily Telegraphu«, oznamuje, že portarturské loďstvo podniklo v neděli večer skutečně výjezd z Port Arturu a že zničilo japonskou strážnou loď. Avšak o 4. hodině odpolední stálo se ruské loďstvo opět zpět.

Z Tokia, 11. července. (C.-B.) Nedělního výjezdu ruského loďstva z Port Arturu zúčastnily se křižáky »Bajane«, »Dianae«, »Palladae«, »Novike«, dále dvě dělové lodice a 7 torpédoborců. Loďstvo, před nímž jela celá řada menších parníků za účelem odstranění min, napadeno bylo japonskou torpédovou flotillou a couvlo zpět do přístavu. Admirál Togo oznamuje, že japonské loďstvo neutrpělo žádných škod.

K pověstem o obléhání Liaojanu.

Z Londýna, 11. července. Zprávy anglických listů, že obléhání Liaojanu jest otázkou krátké doby, pokládají se i zde za značně předčasné.

Zpravodajové mohou na bojiště.

Ze Seulu, 11. července. (C.-B.) Reuterova kancelář oznamuje: Váleční zpravodajové a civil vojenští attaché obdrželi poprvé od počátku války dovolení zúčastniti se postupu japonské armády, zatím co dříve byli donuceni zdržovati se v hlavním stanu Kurokiho.

(Ostatní zprávy viz na 3. straně.)

Telefonické zprávy »Nar. Listů.«

Politická prázdně.

Z Vídně, 12. července. Jest pravděm, že do poloviny srpna panovník, jenž mešká v létě v Římu, nečiní žádných rozhodnutí. Do té doby nesejde se také asi ministerská rada. Ke dni 18. srpna, narozeninám císařovým, sejdou se vždycky všichni členové kabinetu do Vídně a tu pořá-

a ten si odpřel a prohlásil, že to je neřádkstvo — a že by zasluhovali důkladný pardus.

Kdo — ale někde a tak možná, myslil, že ti, kteří, ač nic nemají, přece si nechají i to nic bráti.

Tuhle mi vypravoval něco o našem domě. Než ho vysavěli, nebylo prý tu nic než nějaký klad s prky a podobnou chamradí. Na to těmi prky ohradili místo, kde chtěli stavěti a začali kopati základy.

Při tom jako při všem byly dva druhy lidí: ječní, co kopali, druzí, co se jen na to dívali. Protože ti, co se jen dívali, se více udřeli, měli také větší mzdu, což bylo zcela spravedlivo.

Tak to ten starý zedník povídal, ale myslil-li to do opravdy, nevim — protože při tom nějak podivně mžoural očima.

Pak začali stavět do výšky. Když dostavěli až ke třetímu patru, tak to sice spadlo, ale oni nepovolili a s vynaložením sedmi lidských životů dům dostavěli až ke střeše, pod kterou teď bydlí on, starý dědek z půdy.

Tázal jsem se, čím to je, že se lidé nebojí, že je přijde těch sedm mrtvých strašit — ale on se mi vysmál.

Když — povídal — těm, kteří by měli příčinu se bát (kdo to je, zase nevim), neudělali ti mrtví nic ještě, dokud byli živi — teď, když už hnijou, jim teprv nic neudělají.

Já jsem sice prohlásil, že bych, stát se to mně, chodil do takového domu strašit, ale on se mi zase vysmál a řekl, že jsem hloupedl kluk.

Kluk, nekuk — já se už rozhodl: budu zedníkem a stane-li se to, uvidíte, vy neznámí, jak s vámi zatouím.

Když vystavěli ten dům, povídal stareček

nají přípravy pro kampaň příští. Dnes ohlašuje se, že dr. Körber dne 13. srpna pojedje do Işlu na audienci.

Nová předloha o krajském zřízení.

Z Vídně, 12. července. »Arbeiter Zeitung« sděluje: Jak se dovídáme, bude říšské radě po jejím sešoupení podána nová předloha o krajském zřízení. Dle ní bude v Čechách 14 (?) krajů, z kterých bude 9 českých, 5 německých a jediný (hudejovický) smíšený. Ve vládní předloze, podané r. 1900, vláda pomyslela na zřízení 10 krajů a to 3 německých, 5 českých a 2 smíšených.

K tomu podotýkáme: Poslední jazykový elaborát dra. Körbra byl podán poslancům českým a německým na podzim r. 1902. Byl kombinací zákona o krajích a zákona, kterým se upravují jazykové poměry v zeměpanských úřadech království českého.

K nějakému jednání o tomto operátu nedošlo vůbec, poněvadž poslanci čeští, hned jak ho dostali, vydali zprávu, dle které považovali opus dra. Körbra za takový, že o něm rozprava je předem vyloučena. Nevíme, jsou-li informace »Arbeiterzeitung« správné, zdá se však, že trpí každým způsobem chybou ciferní.

Dozorčí okresy pro živnostenské inspektory.

Z Vídně, 12. července. (C.B.) »Wiener Zeitung« uveřejňuje nařízení ministerstva obchodu, kterýmž se země na říšské radě zastoupené rozdělují na 34 dozorčí okresy pro živnostenské inspektory.

17. dozorčím okresem je policejní obvod král. hlavního města Prahy;

18. dozorčí okres tvoří obvod okresních hejtmanských: karlínského, vinohradského, žižkovského, smíchovského (přičemž nenáleží do policejního rayonu pražského), českobrodského, mladoboleslavského, kládenského, lounského, mělnického, poděbradského, roudnického a slánského;

19. dozorčí okres tvoří obvod města Liberce a okrajských hejtmanských: frýdlandského, jabloneckého, vrchlabského, mnichovo-hradištského, libereckého, senilského, jilemnického, trutnovského a turnovského;

20. dozorčí okres tvoří obvody okresních hejtmanských: ústeckého, česko-lipského, dubského, jablonského, litoměřického, rumburského, slukovského, teplického a děčínského;

21. dozorčí okres tvoří území okresních hejtmanských: ašského, mosteckého, duchcovského, chebského, falknovského, kraslického, jachymovského, kadaňského, karlovarského, chomutovského, zateckého a tepeského;

22. dozorčí okres tvoří obvody okresních hejtmanských: horšovotýnského, blatenského, hofovického, klatovského, kralovického, žlutického, mariánsko-lázeňského, střibského, plzeňského, planského, podbořanského, přeštického, příbramského;

dále — vzal jsem si tužku a počítal, kolik jsem vydělal. No a bylo to akorát jeden zlatý a patnáct krejcarů za den. A to jsem si ještě liboval. Pan stavitel prý vzal taky tužku a shledal, že vydělal asi deset zlatých za den. A to ještě huboval — hlavně na těch sedm mrtvých, co se při tom zabili. Není divu tak! Musil dát nějakou zlatku jejich vdovám a tak ho to stálo všechno náramně peníze.

To mi povídal ten plesnivý, starý zedník, který teď už jen fajfku z koutku pravého do levého přehazuje a celý den nic nedělá, než hubuje.

Už se těším, až taky nebudu musit nic dělat.

Ale ne — mně se to nestane. Já spadnu, zabiju se a budu chodit sražit — což bych mohl dělat už teď.

Maminka aspoň říká, že jsem roztrhaný jako hastrův v poli.

Já sice hastrůše jak živ neviděl, ale jeden kluk, co byl venku, mi řekl, že je to takové strašidlo na vrabce.

Teď tedy bych mohl strašit vrabce — ale šromel! až vyrostu, se mou duší, že budu strašit lidi!

A za živa!

Podívám-li se na ukašlanou maminku, a na nás všechny — zdá se mi, že má ten starý zedník z pody pravdu.

A proč by se taky lidi takových otrhanců jako jsme my, báli, kdyby neměli špatné svědomí?

A tak mám chuť je nejen strašit — ale — no, však uvidíme!

Jar. H.

ského, rakovnického, rokycanského, tachovského a domažlického;

23. dozorčí okres tvoří území okresních hejtmanských: benašovského, budějovického, kaplického, krumlovského, vltavotýnského, milevského, jindřichohradeckého, pelhřimovského, piševského, pračtického, sušického, selčanského, strakonického, tábořského a třeboňského.

24. dozorčí okres tvoří obvod okresních hejtmanských: čáslavského, chotěbořského, chrudimského, německo-brodského, vysoko mytského, kolínského, kutnohorského, lanškrounského, ledečského, litomyšlského, pardubického a policického;

25. dozorčí okres tvoří obvod okresních hejtmanských: broumovského, jičínského, královéhradeckého, králové-dvorského, náchodského, novobýdžovského, novopackého, novoměstského n. M., rychnovského a zámberského.

Pro každý z těchto okresů je zřízen inspektorát a to: pro 17. okres v Praze, pro 18. okres v Praze, pro 19. okres v Liberci, pro 20. okres v Děčíně, pro 21. okres v Chomutově, pro 22. okres v Plzni, pro 23. okres v Budějovicích, pro 24. okres v Pardubicích a pro 25. okres v Králové Hradci. Nařízení toto nabývá platnosti dnem 1. srpna.

Nový purkmistr v Krakově.

Z Krakova, 12. července. Místo dra. Friedleina, který ustoupil, zvolen byl za prvního presidenta (purkmistra) dr. Julius Leo, profesor universitní, dosavadní první náměstek. Dostal 47 hlasů z 63. Zvolen byl konservativci; sociální demokraté odevzdali listky prázdné.

Společný postup nemaďarských poslanců.

Z Pešti, 12. července. Lokální jeden list oznamuje, že zde konali důvěrníci kruhů slováckých a srbských ve sněmovně poslanecké za posledních dnů společnou poradu, ve které usneseno, sejíti se 16. t. m. v Bradu poblíž Aradu a pozvat ke shromáždění tomu zástupce všech nemaďarských národů. Bude se jednati o společném postupu proti známé osnově vládní v přičině škol.

Chorvatské studentstvo.

Z Vídně, 12. července. Chorvatští studenti se usnesli na resoluci, ve které protestují proti útokům, jichž se dopustili nepřítel chorvatského lidu u příležitosti Hartlových výnosů ve přičině částečné reciprocity zkoušek, obdytých na zářevské právnické fakultě. Chorvatské studentstvo považuje výnosy ty jenom za malou škvrnu, kterou rakouská vláda ošlepuje věrný chorvatský lid. Dojde-li ke sloučení chorvatských zemí, zákonně zaručenému a králem chorvatským slíbenému, bude německému studentstvu zjevně, že chorvatskému nedělají se žádné milosti. Protest německých studentů a jich profesorů je opětnou výzvou k chorvatskému studentstvu, aby spojenými silami dorážalo se sjednocení všech chorvatských zemí, ve kterých by chorvatští studenti, nabývše nejvyššího vzdělání na své universitě, sloužili svému národu a vymýtili všechny vetřelce, zvláště pak Němce, kteří jako kreatury vlády protichorvatské ničí chorvatský lid mravně i fysicky.

Otázka pasů na hranici Srbska.

Z Bělehradu, 12. července. Jelikož dne 28. června vykazování se pasem na hranici bulharské a rakousko-uherské pro přichozí ze strany srbské bylo zrušeno, byly ministerstvem vnitra vyzvány politické úřady srbské, aby ode dne 14. srpna zrušena byla též prohlídka pasů pro přichozí z Turecka a Rumunska. Protože však doposud jen bulharská vláda srbské hranice otevřela, musí se cestující, ubírající se přes Srbsko nebo do Srbska, dosud pasem opatřiti.

Attentáty na východní dráhu.

Ze Soluna, 11. července večer. (»Neue Freie Presse«.) Hlídači východní dráhy překvapeni byli dnes bulharskými útočníky, kteří chystali atentát na evropský konvenční vlak. Došlo k boji stelnými zbraněmi. Bulhají přehli, zástavěly pumu, která měla 100 metrů vodivého drátu a 10 kilogramů dynamitu.

Z Bělehradu, 12. července. Právě sem došla zpráva, že u Dedeagače epáchan byl hrozný atentát na vlak, jedoucí ze Soluna do Cañiradu. Mnoho osob bylo zabito, ještě více pak zraněno. Zpráva způsobila zde hrozný dojem. Pronášejí se obavy, že Turecko

provede nové útlisky a dojde k novým bouřím.

Ze Soluna, 12. července. Bulharsí útočníci vyhodili večera most železniční u stanice Badoma do povětří. Byl to vlak osobní. 7 vozů poroucháno. Brzdí zraněn.

Telegrafické zprávy.

Jmenování.

Z Vídně, 12. července. (C.B.) »Wiener Zeitung« oznamuje: Ministr pro kultus a vyučování jmenoval stavebního adjunkta pro státní stavební službu v Dolních Rakousích, Maxe Wizenza, učitelem v IX. hodnosti třídě na německé státní reálné v Plzni. — Ministerský předseda jakožto správce ministerstva spravedlnosti jmenoval kandidáta notářství v Jičíně Jana Komersa a notářem v České Skalici a kandidáta notářství v Králové Hradci Františka Vraného a notářem v Pacově.

K cestě ruského ministra Wittta.

Z Berlína, 12. července. (C.B.) Ministr Witte, jenž večera sem přibyl, odcestoval po krátkém pobytu z večera do Norderney.

Denní zprávy.

— Pražská »Bohemia« trpí nevyčíslenou monomanií v přičině domněných německých jmen ulic pražských. Klub státních úředníků v Praze rozpravil pozvánky k výletu parkem do Štěchovic s podotknutím, že přihlášky dějí se v Retězové ulici v Praze a v Rubešově ulici na Vinohradech, kterýchžto jmen užil také v německém znění pozvánek, zaviml zachvat těšivosti ve svato-anenském přechodě. Rozličená táže se jej »Bohemia«, zda by klub státních úředníků, kterýž jest tak zv. »utraktivickým spolkem« nebyl tak ochoten a užival v německém znění svých ohlášení německých jmen ulic. Či prý snad uznávají pánové v klubu státních úředníků závaznost výnosu »pražských městských otců« o nepreložitelnosti uličních jmen? A co prý tomu říkají němečtí členové klubu? To bude patrně mnoho otázek najednou, als přes to všechny lze zodpověděti rovněž otázku, kde vzít německá jména ulic pražských a nekrást? Jak známo, není žádných německých místních jmen v Praze a jestliže se cítí klub státních úředníků vázaným k zachování názvů uličních, na nichž usnesli se otcové města Prahy, činí to čest právnímu smýšlení členu klubu jako státních úředníků, což jest potěšitelné. Respekt k náležitým nejvyšším soudnickým dvorům v Rakousku nebývá jinak všedním zjevem i v těch kruzích, kteréž jsou povinny šetřit jich v řadě nejpřednější.

— Triumf německého štvaní. Dny potěšení, zaznamenávají německé listy dnes zprávu, že spol. stát. Železnice zastavila dnem 1. t. m. vydávání jízdních listků do Boru (něm. Haida), také s tímto českým jménem stanice... Společnost státních dráh vyhověla neustálému štvaní a zadonění německého tisku, což jest důkazem staré zkušenosti, že mezi ochotnicemi, choutkám německo-nacionálním vyhovujícími, zaujímá jedno z předních míst.

— Vídeňská universita professoru Randovi. (Telef. zpráva.) Právnická fakulta vídeňská zaslala dvornímu radovi, prof. dr. ryt. R. Randovi, tuto adresu: »Velectýny pane dvorní radol Právnická a státovévědecká fakulta university vídeňské vyslovuje Vám, výtečnému badateli a učiteli rakouského práva, za přičinou 70. narozenin Vašich nejuctívější a nejjodanější blahopřání. Zároveň projevuje naději, že Vám, velectýny pane kollego, bude popřáno, abyste mohl svou činnost ještě dlouhá léta ve zdraví a síle duševní věnovati vědeckému vybudování našeho vlasteneckého práva.«

— Způsobem neobyčejně skvělým, do opravdy monumentálním, utčila česká fakulta právnická sedmdesáté narozeniny arcimistra české vědy právnické, prof. dra. ryt. Ant. Randy. Vědeckým činem, foliantem, představujícím zvláštní svazek »Sborníku věd právních a státních«, v němž uložili všichni profesori a docenti právnické fakulty své práce, typický z jich disciplin čerpané. Kniha, čítající půl sedma sta stran, uvedena jest následujícími oslovením jubilujícího doyna fakulty:

»Velectýny pane dvorní radol! Podávajíc Vám na oslavu sedmdesátých narozenin Vašich tuto společnou literární počtu, vyjevujeme, že nás všechny proniká stejný pocit úcty, obdivu a vděčnosti k mílenému senioru fakulty naší. Cítíme ve Vás učence jména světového, který razil právní vědě dráhy nové a přispěl k obrození národa českého na poli právnictví. Obdivujeme se Vám jako výtečnému učiteli akademickému, který vzbudil v nestětných posluchačích nadšení pro vědu a živý cit pro právo a spravedlnost. Vděčně vzpomínáme velikých zásluh